अथो परैव भवति। अथ देवाऊर्ध्वं पृष्ठेभ्योऽपश्यन्। तउपपक्षावग्रेऽवपन्त। अथ श्मश्रूणि। अथ केशान्। ततस्तेऽभवन्। सुवर्गं लोकमायन्। यस्यैवं वपन्ति। भवत्यात्मना। अथो सुवर्गं लोकमेति॥ २॥

अथैतन्मनुर्वस्त्रे मिथुनमपश्यत्। स श्मश्रूण्यग्रेऽवपन्त। अथोपपक्षौ। अथ केशान्। ततो वै स प्राजायत प्रजया पशुभिः। यस्यैवं वपन्ति। प्रप्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते। देवासुराः संयत्ताआसन्। ते संवत्सरे व्यायच्छन्त। तान्देवाश्चातुर्मास्यैरेवाभिप्रायुञ्जत॥ ३॥

वैश्वदेवेन चतुरोमासोऽवृञ्जतेन्द्रराजानः। ताञ्छीर्षं निचावर्त्तयन्त परिच। वरुणप्रघासैश्चतुरोमासोऽवृञ्जत वरुणराजानः। ताञ्छीर्षं निचावर्त्तयन्त परिच। साकमेधैश्चतुरो मासोऽवृञ्जत सोमराजानः। ताञ्छीर्षं निचावर्त्तयन्त परिच। या संवत्सरउपजीवासीत्। तामेषामवृञ्जत। ततोदेवाअभवन्। पराऽसुराः॥ ४॥

यएवं विद्वाꣳश्चातुर्मास्यैर्यजते। भ्रातृव्यस्यैव मासोऽवृङ्क्ते। शीर्षन्निचवर्त्तयते परिच। यैषा संवत्सरउपजीवा। वृङ्क्ते तां भ्रातृव्यस्य। क्षुधास्य भ्रातृव्यः पराभवति।